

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Ingrid Schmelz

Motpart: Finanzamt Waldviertel

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Unabhängiger Finanzsenat, Außenstelle Wien — Giltighet av en textpassage i artiklarna 24.3 och 28i i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1), i dess lydelse enligt punkt 21 i rådets direktiv 92/111/EEG av den 14 december 1992 om ändring av direktiv 77/388/EEG och införande av förenklande åtgärder för mervärdesskatt, samt av en textpassage i artikel 283.1 c i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EGT L 347, s. 1) — Särskild mervärdesskatteordning för småföretag enligt vilken undantag från skatteplikt medges, dock inte för varor och tjänster som levereras respektive tillhandahålls av en skattskyldig person som inte är hemmahörande i landet — Enligt nämnda bestämmelser beviljas inget undantag från skatteplikt för skattskyldiga person som är hemmahörande i en annan EU medlemsstat — Denna ordningsförenlighet med artiklarna 12 EG, 43 EG och 49 EG och med gemenskapsrättens allmänna principer — För det fall dessa textpassager är ogiltiga, tolkning av begreppet årsomsättning dels i artikel 24 i det ovannämnda direktivet 77/388/EEG och i punkt 2 c i bilaga XV, IX Beskattning, i akten om anslutningsvillkoren för Konungariket Norge, Republiken Österrike, Republiken Finland, Konungariket Sverige och anpassningarna till de fördrag på vilka Europeiska unionen grundas (EGT C 241, s. 335), dels i artikel 287 i ovannämnda direktiv 2006/112/EG

Domslut

1. Vid prövningen av de hänskjutna frågorna har det inte framkommit någon omständighet som påverkar giltigheten i förhållande till artikel 49 EG av artiklarna 24.3 och 28i i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2006/18/EG av den 14 februari 2006, samt av artikel 283.1 c i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt.
2. Såväl artiklarna 24 och 24a i direktiv 77/388, i dess lydelse enligt direktiv 2006/18, som artiklarna 284–287 i direktiv 2006/112 ska tolkas så, att begreppet årsomsättning avser den omsättning som företaget har uppnått under ett år i den medlemsstat i vilken företaget är etablerat.

(¹) EUT C 129, 6.6.2009.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 28 oktober 2010 (begäran om förhandsavgörande från Court of Appeal (Förenade kungariket)) — Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs mot Axa UK plc

(Mål C-175/09) (¹)

(Sjätte mervärdesskattedirektivet — Undantag från skatteplikt — Artikel 13 B d punkt 3 — Transaktioner rörande betalningar och överföringar — Inkasso och factoring — Betalningsplaner för tandvård — Tjänst avseende insamling och behandling av betalningar för kunder till en tillhandahållare av tjänster)

(2010/C 346/21)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Her Majesty's Commissioners of Revenue and Customs

Motpart: Axa UK plc

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Court of Appeal — Tolkning av artikel 13 B d punkt 3 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28) — Undantag — Räckvidd — Begreppet tjänster som innebär en överföring av medel och som kan leda till rättsliga och finansiella förändringar — Tjänster avseende insamling, behandling och inkassering av fordringar hos kundera till en näringsidkare — Betalningsordning för tandvård

Domslut

Artikel 13 B d punkt 3 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund ska tolkas så, att det undantag från mervärdesskatteplikt som föreskrivs i denna bestämmelse inte omfattar ett tillhandahållande av tjänster som i huvudsak består i att anmoda tredje mans bank att, via ett autogirosystem, till ett konto tillhörande tillhandahållaren av tjänsten överföra ett belopp som nämnda tredje man är skyldig den sistnämndes kund, att till kunden översända en sammanställning över erhållna belopp, att kontakta de tredje män från vilka tillhandahållaren av tjänsten inte har erhållit betalning

och, slutligen, anvisa tjänstetillhandahållarens bank att till kundens bankkonto överföra erhållna betalningar, efter avdrag för ersättningen till nämnde tillhandahållare.

(¹) EUT C 153 av den 4.7.2009

Domstolens dom (första avdelningen) av den 28 oktober 2010 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — Volvo Car Germany GmbH mot Autohof Weidensdorf GmbH

(Mål C-203/09) (¹)

(Direktiv 86/653/EEG — Självständiga handelsagenter — Huvudmannen säger upp agenturavtalet — Handelsagentens rätt till ersättning)

(2010/C 346/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof — Tyskland

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Volvo Car Germany GmbH

Motpart: Autohof Weidensdorf GmbH

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesgerichtshof — Tolkning av artikel 18 a i rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter (EGT L 382, s. 17, svensk specialutgåva, område 6, volym 2, s. 150) — Huvudmannens hävande av ett agenturavtal — Agentens rätt till gottgörelse — Nationell lagstiftning enligt vilken en handelsagent, vars försummelse utgjort skäl för att omedelbart häva avtalet, inte har denna rätt till gottgörelse när försummelsen inträdde mellan meddelandet om uppsägning och uppsägningen, och huvudmannen först efter att avtalet upphört att gälla fick vetskap om denna försummelse

Domslut

Artikel 18 a i rådets direktiv 86/653/EEG av den 18 december 1986 om samordning av medlemsstaternas lagar rörande självständiga handelsagenter ska tolkas så att den utgör hinder för att en handelsagent fråntas rätten till kundersättning, när huvudmannen visat att handelsagenten gjort sig skyldig till en försummelse som ägt rum efter det att handelsagenten informerats om att avtalet sades upp med uppsägningstid och innan avtalet löper ut, och försummelsen motiverade omedelbar hävning av det aktuella avtalet.

(¹) EUT C 180, 01.08.2009.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 oktober 2010 (begäran om förhandsavgörande från Szombathelyi Városi Bíróság — Republiken Ungern) — brottmål mot Emil Eredics, Mária Vassné Sápi

(Mål C-205/09) (¹)

(Polissamarbete och straffrättsligt samarbete — Rambeslut 2001/220/RIF — Brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden — Begreppet brottsoffer — Juridisk person — Medling under straffrättsliga förfaranden — Tillämpningsföreskrifter)

(2010/C 346/23)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Szombathelyi Városi Bíróság (Republiken Ungern)

Parter i brottmålet vid den nationella domstolen

Emil Eredics, Mária Vassné Sápi

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Szombathelyi Városi Bíróság — Tolkning av artiklarna 1 a och 10 i rådets rambeslut 2001/220/RIF av den 15 mars 2001 om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden — Straffrättsligt förfarande där brottsoffret är en juridisk person och där medling är uteslutet enligt nationell rätt — Begreppet brottsoffer i rambeslutet — Omfattas andra personer än fysiska personer av bestämmelserna om medling? — Villkor för medling inom ramen för ett straffrättsligt förfarande

Domslut

1. Artiklarna 1 a och 10 i rådets rambeslut 2001/220/RIF av den 15 mars 2001 om brottsoffrets ställning i straffrättsliga förfaranden ska tolkas på så sätt att begreppet brottsoffer inte omfattar juridiska personer med avseende på det främjande av medling i straffrättsliga förfaranden som föreskrivs i artikel 10.1 i nämnda beslut.
2. Artikel 10 i rambeslut 2001/220 ska tolkas på så sätt att medlemsstaterna inte är skyldiga att medge möjlighet till medling vid alla brott där de objektiva rekvisit som föreskrivs i den nationella lagstiftningen väsentligen motsvarar dem som gäller för de brott för vilka medling uttryckligen föreskrivs i nämnda lagstiftning.

(¹) EUT C 205, 29.8.2009.